

Περιπέτεια στο δάσος με τα δώρα του Άι Βασίλη (θεοδώρα Ντομπρένη)

Μια φορά κι έναν καιρό... ζούσε μια μικρή αρκουδίτσα... για την ακρίβεια μια μικρή πολική αρκουδίτσα.

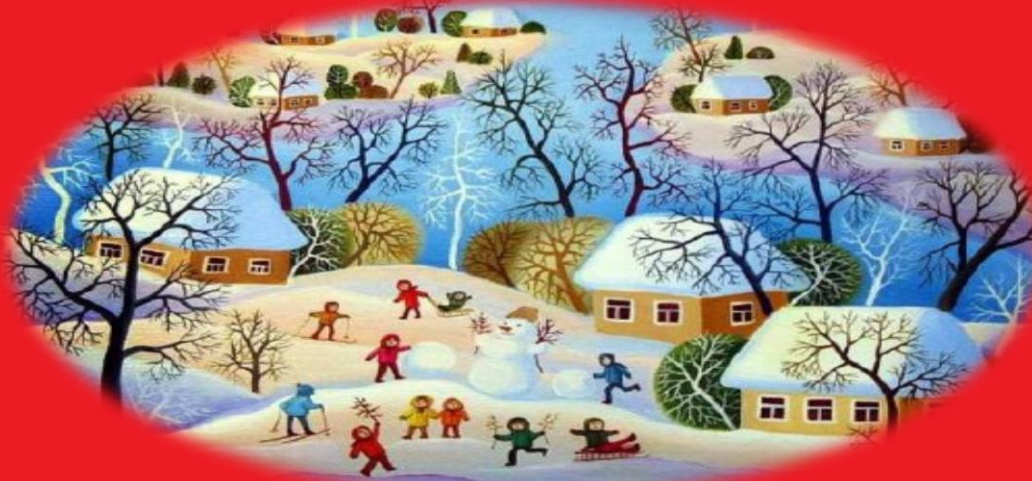
Την αρκουδίτσα την λέγανε Λούλου και ήταν η μικρότερη της οικογένειας, όμως με την μεγαλύτερη καρδιά και με την μεγαλύτερη φαντασία.

Είχε αλλά δύο αδέρφια τον μεγαλύτερο, τον Ντίκο και τον μικρότερο, τον Κίκο. Τον μπαμπά της τον λέγανε Μπάντι και την μαμά της, Ντίντι.

Η Λούλου πίστευε πως τα πάντα είναι αληθινά ακόμα και τα παραμύθια και πάντα ήθελε και προσπαθούσε να κάνει τα πράγματα που κάνουν οι ήρωες των παραμυθιών.

Τα αδέρφια της ήταν αρκετά χρόνια μεγαλύτερα και γι' αυτό μερικές φορές την κοροϊδεύαν ξεχνώντας πως και αυτοί έκαναν κάποτε τα ίδια. Όμως η Λούλου ποτέ δεν τα παρατούσε!

Η Λούλου και η οικογένεια της ζούσαν σε μια φαντασμαγορική πόλη. Την λέγανε Σνόουν Τάουν και ήταν γεμάτη με πολύ καλούς κατοίκους.

Στην πανέμορφη αυτή πόλη είχε αρκετά μέρη για να διασκεδάσεις, ήταν μια γεμάτη από κτίρια πόλη.

Υπήρχαν πολλά σπίτια, σχολεία, ξενοδοχεία, εστιατόρια, μαγαζιά με ρούχα, μαγαζιά με είδη σπιτιού, κλπ... Υπήρχαν επίσης και μέρη για διασκέδαση.

Το αγαπημένο μέρος της Λούλου ήταν η παιδική χαρά. Εκεί έβλεπε τους φίλους της, έπαιζε αρκετές ώρες χωρίς να την νοιάζει αν θα χτυπήσει, αν θα κουραστεί, αν θα ιδρώσει και μετά κρυώσει και μετά αρρωστήσει.

Υπήρχαν και άλλα μέρη που της άρεσαν μα η παιδική χαρά ήταν το αγαπημένο της μέρος.

Η Λούλου είχε πάρα πολύ μεγάλη περιέργεια. Της περισσότερες φορές δεν της έβγαινε σε καλό όπως και αυτήν την φορά.

Μία μέρα η Λούλου βγήκε έξω και είδε έναν σάκο γεμάτο με λαμπερά αστέρια και έτσι ήθελε να τον ανοίξει, και αυτό έκανε.

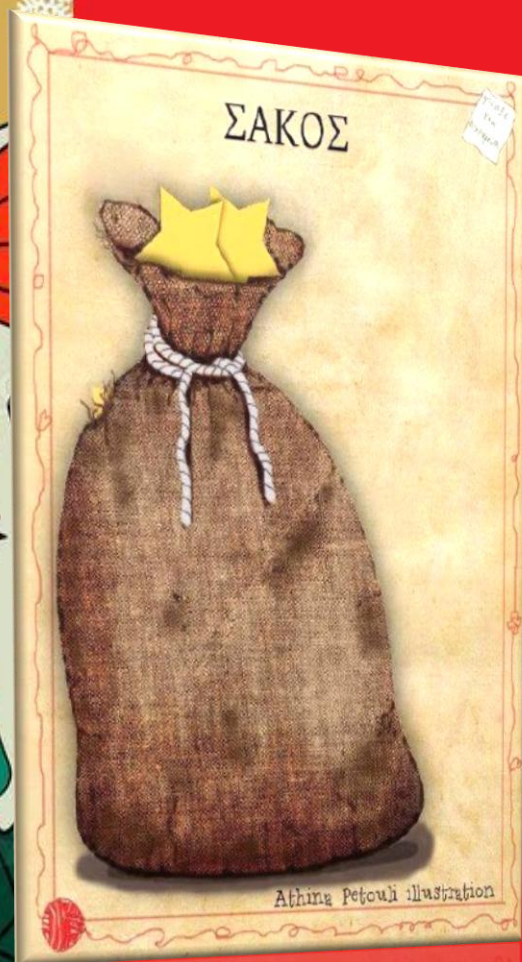
Όμως ο σάκος κουνιόταν και δεν καθόταν για να τον ανοίξει η Λούλου.

Καθώς η Λούλου έτρεχε για να πιάσει τον σάκο χωρίς να το καταλάβει απομακρύνθηκε πάρα πολύ από το σπίτι της και μπήκε μέσα σε ένα δάσος πολύ τρομαχτικό.

Ενώ περπατούσε για να βρει τον τρόπο να βγει από το τρομαχτικό δάσος, είδε τον σάκο ξανά και γύρω από το σάκο τους φίλους της που απ' ό,τι φαινόταν ήταν και εκείνοι χαμένοι όπως και η Λούλου.

Όλοι άρχισαν να κλαίνε από την απελπισία τους και από το φόβο ότι δεν θα ξαναδούν την οικογένειά τους.

Τότε ένα φως φάνηκε στον ουρανό και μια νεράιδα εμφανίστηκε. Τους είπε πως ο σάκος ήταν του Άγιου Βασίλη. Του έπεσε από το έλκηθρο καθώς πετούσε στον ουρανό. Και επειδή το περιεχόμενό του ανήκει σε όλα τα παιδιά, όποιος τον έβρισκε παγιδευόταν στο δάσος!

Η νεράιδα υποσχέθηκε να επιστρέψει το σάκο στον Άγιο Βασίλη και ρώτησε τον καθένα ξεχωριστά αν μπορούσε να κάνει μια ευχή ποια θα ήταν αυτή.

Όλοι απαντήσανε να ξαναδούν τις οικογένειές τους.

Λίγο πριν τους αποχαιρετήσει τους υποσχέθηκε ότι αυτό θα γίνει σύντομα και τους συμβούλεψε να έχουν πίστη στον εαυτό τους και να μην πάνε να ελπίζουν ποτέ.

Τα αρκουδάκια το σκέφτηκαν για λίγο και μετά κατάλαβαν πως η νεράιδα ήθελε να τους πει πως αν πιστέψουν στον εαυτό τους θα μπορέσουν να βγουν από εκείνο το τρομακτικό δάσος.

Σκούπισαν τα δάκρυα από τα μάτια τους και ξεκίνησαν να περπατάνε προς την έξοδο. Μετά από αρκετή ώρα είδαν τα φώτα του τόπου τους.

Γρήγορα βρέθηκαν στην αγκαλιά της οικογένειάς τους και ποτέ ξανά δεν απομακρύνθηκαν σε τόπους που δεν γνώριζαν.

ΤΕΛΟΣ

Το συμπέρασμα ή το μήνυμα της ιστορίας

*Το μήνυμα της ιστορίας είναι ότι, ότι κι αν συμβεί πάντα
μα πάντα πρέπει να έχουμε πίστη στο εαυτό μας, δεν
πρέπει να τα παράτα με δεν πρέπει να αφήνουμε τα
στενάχωρα συνεσθήματα να μας κατακλύουν στις
δύσκολες στιγμές και ότι ποτέ δεν πρέπει να χάνουμε την
ελπίδα μας*

Καλές γιορτές!!

e daskala mou